

2 Αυγούστου 2016

Η μοναχή Θεοφανώ Βιδάλη προηγούμενη της Ι. Μ. Κεχροβουνίου Τήνου: Είδα πολλές φορές την Παναγία μας

/ [Ρήματα ζωής](#)

Προηγούμενη Θεοφανώ Βιδάλη.

Γεννήθηκε το 1872 στο χωριό Τριπόταμος Τήνου. Οι γονείς της Νικόλαος και Ελένη Βιδάλη είχαν τρία ακόμη παιδιά. Ή οικογένεια της ήταν αρκετά πλούσια. Είχαν πολλά ελαιόδεντρα του τούς απέδιδαν αρκετά κέρδη από την πώληση τού λαδιού και τών ελαίων. Γι' αυτό ο πατέρας της ήταν γνωστός με το όνομα Λαδογιάννης. Ή μητέρα της ήταν επίσης από πλούσια οικογένεια. Το 1896 έδωσε 6.000 δραχμές μετρητά, με τα όποια αγόρασε σπίτι στην χώρα για την κόρη της Ειρήνη.

Το κατά κόσμο όνομά της ήταν Ευαγγελία. Ήταν τελειόφοιτος του Δημοτικού Σχολείου με άριστα, όπως και τά περισσότερα κορίτσια της εποχής. Διακρινόταν για την φιλομάθεια, την ευστροφία, την σοφία και την σεμνότητά της.

Στο Κεχροβούνι κατοίκησε από 13 χρόνων. Γερόντισσά της ήταν η μοναχή Θεοφανώ Νικολαΐδου από την Κωνσταντινούπολη, η όποια και της έδωσε το όνομά της. Η αγία εκείνη ψυχή -τύπος πραότητας και ανεξικακίας- της μετέδωσε όλη την μοναχική πείρα τών συγχρόνων της μοναχών και τις βάσεις για να προχωρήσει σταθερά την μοναχική της πορεία. Μαζί πέρασαν 30 χρόνια μεστά από αγιασμό, ώσπου η Γερόντισσά της κοιμήθηκε εν Κυρίω στις 7 Απριλίου του 1915.

Η αδελφή Θεοφανώ ήταν ένας άνθρωπος πράος, άκακος, σεμνός και αγαπητός από όλη την αδελφότητα. Γι' αυτόν τον λόγο έφτασε ως το αξίωμα της Ηγουμένης όταν διαδέχθηκε την Ηγουμένη Θεοδοσία Καρδίτση μετά το θάνατό της το 1933. Την διαδέχθηκε και κατά τον τρόπο της Αγάπης, της θυσίας, της διακονίας...

Ήταν πολύ ελεήμων. Από το υστέρημα της χώριζε ένα χρηματικό ποσό ή δώρα της αγάπης της, όπως τρόφιμα και ρούχα, τα έκανε δεματάκια και τα έκρυβε στις γλάστρες της αυλής τού κελιού της. Έγνεφε με το δάκτυλο από το μπαλκονάκι της και τα έπαιρναν εκείνοι που περίμεναν την κίνηση της σπλαγχνικής καρδιάς της. Αυτή ή πράξη γινόταν πάντοτε κρυφά αποφεύγοντας επιμελώς να ακούει τις ευχαριστίες των ανθρώπων...

Τα διακονήματά της ήταν η ψαλτική και η διακονία στο Ίερό Βήμα, μία διακονία πού την προσέφερε με ιδιαίτερη αυταπάρνηση υπομονή και πάντοτε με σιωπή. Για τούς Λειτουργούς τού Ύψιστου έτρεφε ιδιαίτερο σεβασμό. Έλεγε χαρακτηριστικά: «Μετά το Ευαγγέλιο Ιερέας γίνεται πυρφόρος Άγγελος».

Στις ημέρες της κτίσθηκε το παρεκκλήσι της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνας. Στην ευθύνη της είχε και το εξωκκλήσι τού Αγίου Ίωάννου τού Θεολόγου. Έτρεφε μεγάλη αγάπη για την Παναγία. Γι' αυτό και αξιώθηκε πολλές φορές να την δει.

Κάποτε περίμενε στην ουρά μέ τις άλλες αδελφές μέ την στάμνα στο χέρι για να πάρει νερό από το παρεκκλήσι της Παναγίας της Κατωγιώτισσας και είδε την Παναγία να ξεκόβει από την ουρά των μοναχών και να μπαίνει στο Ναό...

Άλλη φορά είδε την Παναγία σαν κοριτσάκι να προχωρά μέ την πομπή τών Παρθένων έτσι όπως εμφανίζεται στην παράσταση τών Είσοδίων και να περνά μέ χάρη από το κελί της.

Στην Κατοχή, και ενώ ήταν λυπημένη για την κατάσταση στο μοναστήρι μέ την φτώχεια και τις στερήσεις, είδε την Παναγία πού της είπε επιτακτικά: «Μην ανησυχείς, παιδί μου, εγώ θα θρέψω τις καλογριές σου».

Όταν ήταν Ηγουμένη, ανέβηκε στο μοναστήρι για να προσκυνήσει μία κυρία, ή όποια ήθελε να δώσει χρήματα για την ενίσχυση τών αδελφών. Την ώρα πού έφτασε στο μοναστήρι, συνέπεσε να έχει έλθει ένας ψαράς από την χώρα, ό όποιος άπλωσε την πραμάτεια του στο πλατύσκαλο κάτω από το Ηγουμενείο. Το κρύο ήταν πολύ, ό αέρας φυσούσε μανιασμένος. Οι μοναχές είχαν πέσει πάνω από τά καλάθια, ποιά θα πρωτοπάρει. Ή εικόνα αυτή επηρέασε την καλή της θέληση και μονολόγησε: «Σ' αυτές τις φαγάνες να δώσω τά χρήματά μου; Μη γένοιτο». Έτσι προσκύνησε και έφυγε. Το βράδυ, αφού έπεσε να κοιμηθεί, άκουσε κτυπήματα στην πόρτα τού ξενοδοχείου και άνοιξε.

Μπροστά της είδε μια ωραιότατη κυρία, ή οποία επιβλητικά και αυστηρά της είπε: «Αυτό πού ήθελες να κάνεις το πρωί, να το πραγματοποιήσεις, γιατί σε περιμένει μεγάλη τιμωρία». «Και ποιά είσαι εσύ κυρία μου» της άπαντά, «και πώς ξέρεις τί σκέπτομαι εγώ;».

«Είμαι ή Μάνα των φαγάνων» της αποκρίθηκε και εξαφανίστηκε. Την άλλη μέρα το

πρωί, αμέσως μόλις ξημέρωσε, ανέβηκε στο μοναστήρι και αφού διηγήθηκε με δέος το περιστατικό, έδωσε διπλά χρήματα από όσα είχε πρόθεση να δώσει αρχικά. Πάντοτε, όταν διηγούνταν το γεγονός αυτό, η Γερόντισσα Θεοφανώ έκλαιγε...

Πηγή: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΓΕΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ. ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ apantaortodoxias.blogspot.gr